

Σταθμός το 1979 στην εξωτερική πολιτική μας

ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ της εξωτερικής πολιτικής της Ελλάδας το απελευθέρωτος δεν θα είναι ένα έτος διδασκαλίας. Θα είναι αντίθετα, ένας σημαντικός σταθμός.

Πρώτον, γιατί εντός του '79 επισημοποιήθηκε η ένταξη της χώρας στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα. Η τυπική ολοκλήρωση της ένταξης, με την επιμέλειά της από τα κοινοβούλια των εντά μελών της Κοινότητας, θα πραγματοποιηθεί εντός του νέου έτους.

Θα πρέπει να αναζητηθεί, για παράδειγμα, στο γεγονός ότι οι ίδιες λογικές προσεγγίσεις που υπήρχαν στην ελληνική πλευρά εξασφαλίζονται σε σημείο, ώστε να επιτρέπεται σε μια ιδιωτική επιχείρηση (το Νεώριο της Σύρου) να αναλαμβάνει ναυπηγικές εργασίες για τον σοβιετικό στόλο.

Το πρόβλημα για την εξωτερική πολιτική της χώρας δεν είναι στον χαρακτήρισμό που θα της δοθεί, αλλά στο αν θα διατηρηθεί το πνεύμα που αποτέλεσε την ουσία της πολιτικής που αποκαλείται σήμερα επωλυδιασπαστική.

Το ΜΑΝ. ΠΛΟΥΜΙΔΗ

1η Ιανουαρίου του '81 η Κοινότητα ως δεκαετής δοκιμασμός, με την Ελλάδα το Δέκατο πλήθος μέλος του.

Και δεύτερο, γιατί εντός του '79 επίσης, η Ελλάδα έπαιξε να έχει (για λόγους ιστορικούς καθυστερημένους, καθώς και υπολείμματα ιδεολογικών προκαταλήψεων) κάποια μονομέρεια στις εξωτερικές της σχέσεις και αποκατέστησε σε θέση ισοτιμίας προς τις σχέσεις της με τις δυνάμεις της Δύσης και τις σχέσεις της με τη Σοβιετική Ένωση. Πραγματοποιήσαμε με τον τρόπο αυτόν ένα είδος συγχρονισμού στο σύστημα των εξωτερικών της σχέσεων και όπως πετυχημένα έγραψε, τον μάλιστα για την περίπτωση της, με καθυστέρηση θέβαια, τον ευτυχό πόλεμος.

Παραλλήλως προς τις δύο αυτές σημαντικές εξελίξεις αποκατέστησε σε ένα φιλικό επίπεδο τις σχέσεις της με τη Λαϊκή Κίνα, η οποία στην εποχή μας είναι η αναδυόμενη νέα μεγάλη δύναμη. Με τη δραστηριότητα της στη διάκριση του έτους η ελληνική πολιτική επιβεβαίωσε και ανανέωσε, εξ άλλου, με βοηθητικό πάντως παράγοντα και την ενεργειακή κρίση, το ενδιαφέρον που είχε ανέκαθεν για την ανάπτυξη των σχέσεων της με τις χώρες της Μέσης Ανατολής και ιδιαίτερα τις Αραβικές. Επιβεβαίωσε επίσης το ενδιαφέρον της για καλές και αμοιβαίες επωφελείς σχέσεις με τις νέες χώρες της Αφρικής. Και συνέχισε την πολιτική των καλών γειτονικών σχέσεων και της όσο το δυνατό στυντότερης συνεργασίας με τις βαλκανικές χώρες.

✱

Η εξωτερική πολιτική της Ελλάδας από τη δημοκρατική μεταπολίτευση του '74 και έπειτα, τελεί βέβαια υπό την καθοδηγητική έμπνευση και την ηγτική κατεύθυνση του πρωθυπουργού Κ. Καραμανλή. Και της ίδιας φυσικά έμπνευσης και κατεύθυνσης, αλλά και της προσωπικής δραστηριότητας υπόλοιπων και τα χαρακτηριστικά επιτεύγματα κατά το απελευθέρωτος. Η διαπίστωση αυτή όπως διατυπώνεται, δεν υποκαθιστά πρόθεση ούτε υποτιμήσεις, ούτε παραγνωρίσεις της πολιτικής σημασίας του γεγονότος ότι τις πρωτοβουλίες του πρωθυπουργού συνόδευε η ενωτική (όπως στην ένταξη στην ΕΟΚ). Η ηγετική αυτή σχέση με την Ε.Ε. (Σ.Δ.) επιδοκιμασία των πολιτικών εκπροσώπων της λαϊκής γνώμης της χώρας.

Ο πρωθυπουργός διέκρινε στην Εθνοσυνέλευση (8.9) χαρακτηριστικά στην εξωτερική πολιτική του ως επωλυδιασπαστική. Ο χαρακτηρισμός αμφισβητήθηκε από τον άσχημο της αξιωματικής αντιπροέδρου Α. Παπανδρέου, ο οποίος είπε ότι πρόκειται απλώς για ώριμοι πολιτικές της γνώμης πολιτικής του πρωθυπουργού, που εκφράζεται με την άσχημη ότι η Ελλάδα ανήκει στη Δύση.

Ότι η εξωτερική πολιτική, όπως ασκήθηκε και κατά το '79, δεν μεταβάλλει τον ιδεολογικοπολιτικό προσανατολισμό της χώρας, είναι αναμφισβήτητο. Η σημασία όμως της πολιτικής, όπως διαμορφώνεται, δεν είναι απλώς επιθεωρητική. Είναι βαθύτερα ουσιαστική, ένταξη στην ΕΟΚ, για παράδειγμα, ενώ επιβεβαιώνει (και κρίνει ίσως να σταθεροποιήσει) τον εθνικό προσανατολισμό της χώρας, δεν σημαίνει μόνο συμμετοχή σε ένα σύστημα οικονομικών σχέσεων. Σημαίνει ακόμη και την άσκηση μιας προοπτικής πολιτικής οργάνωσης (της ευρωπαϊκής ένωσης), η οποία εάν πραγματοποιηθεί, θα μεταβάλει τον διεθνή συσχετισμό των δυνάμεων όχι μόνο προς όφελος της χώρας, αλλά και προς όφελος της ανεξαρτησίας και της περαιτέρω της ηγεμονίας του κόσμου από τις υπερδυνάμεις.

Η ανάπτυξη, εξ άλλου, των σχέσεων προς όλες τις κατευθύνσεις (προς όλα τα άξια, όπως λέγει ο στρατηγός Ντέ Γκιάλ) που είναι προφανές η έννοια του επωλυδιασπαστικού χαρακτήρισμού, δεν προϋποθέτει την απαλλαγή από κάθε πολιτική δέσμευση. Αλλά μόνο την άσκηση φιλικής πολιτικής προς όλους, χωρίς ιδεολογικές προκαταλήψεις και με κριτήριο την ένταξη των θεμελιωδών αρχών στις διεθνείς σχέσεις και το άνοιγμα συνόρων.

Η ουσία της επωλυδιασπαστικής πολιτικής, με τη σημασία ελληνική της έννοια, βρίσκεται προφανώς στο πνεύμα με το οποίο άσκείται. Στο βαθμό που πνεύμα έντονητερος θελήσεως ανεξαρτησίας αναδεικνύει την επωλυδιασπαστική πολιτική το πνεύμα αυτό, ο ότι φέρει την επανένταξη, για παράδειγμα, στη στρατιωτική οργάνωση του ΝΑΤΟ, θα πρέπει να αναζητηθεί στην αξίωση όπως η επανένταξη αναδεικνύει με την καθιέρωση ειδικών σχέσεων, ώστε να εξυπακούεται αποτελεσματικότερα τα ελληνικά συμφέροντα. Και σ' αυτό αφορά τις σχέσεις με τη Σοβιετική Ένωση, το νέο πνεύμα

Στα άλλα θέματα της εξωτερικής πολιτικής, όπως αυτά που συνιστούν την χρονίζουσα κρίση στις ελληνοτουρκικές σχέσεις, θα σημειώσαμε καμιά εξέλιξη κατά τη διάρκεια του έτους, που να δικαιολογεί ελπίδες για κάποια σύντομη διευθέτηση της κρίσης.

Δύο γεγονότα μόνο θα πρέπει να σημειώσουμε, που αφορούν στην κατάσταση της Τουρκίας. Το ένα σχετίζεται με την κυβερνητική αλλαγή που πραγματοποιήθηκε στη χώρα τον Οκτώβριο. Η αλλαγή έδωσε την ευκαιρία να επιβεβαιωθεί ότι η τουρκική πολιτική στην ελληνοτουρκική διένεξη στο Αιγαίο είναι ταυτοσημή μεταξύ των δύο μεγάλων τουλάχιστον κόμμάτων της χώρας, σε τρόπο, ώστε να μπορεί να λεχθεί, ότι απέναντι στην Ελλάδα, έχει διαμορφωθεί στην Τουρκία, μια ενιαία εθνική πολιτική. Και τα δύο κόμματα πράγματι, το Λαϊκό και της Δικαιοσύνης, υποστηρίζουν, ότι για την κρίση ενθύνεται η Ελλάδα με τις αυθαίρετες της! Και τα δύο είναι σύμφωνα στις αυθαίρετες διενδικήσεις που προβάλλει η Τουρκία στο Αιγαίο, στο μοίρασμα της θαλάσσιας στη μέση μεταξύ των δύο χωρών και τα δύο είναι σύμφωνα σε κατηγορίες εναντίον της Ελλάδας για καταπίεσεις διένεξης μεμονωμένες της Δυτικής Θράκης. Και τα δύο, εξ άλλου, υποστηρίζουν ότι η Ελλάδα με τις παραβιάσεις που έχει κάνει των συνθηκών Λωζάννης και Παρισιού αντίτρεψε την ισορροπία που με τις συνθήκες αυτές είχε καθιερωθεί στο Αιγαίο. (Για τις απόψεις του Λαϊκού κόμματος, βλ. άρθρο "Εξελίξεις", "Επείγον", 8.10, 8.11.10, 8.12.10, 8.12.11, 19.11, 22.12 κλπ.).

Η κυβέρνηση Ντεμιρέλ εν τούτοις δεν έπαυσε να υποστηρίζει (8.11, 22.12, ότι είναι σταθερή η θέση της για την ειρηνική επίλυση των διαφορών με την Ελλάδα και υπέρ της συνεχίσας του ελληνοτουρκικού διαλόγου, σχετίζοντας με τον όποιο οι δύο υπουργοί Γ. Ράλλης και Ερμεν, συμφώνησαν να γίνει μια συνάντηση των γενικών γραμματέων των δύο υπουργείων των Εξωτερικών εντός του Ιανουαρίου.

Τό άλλο γεγονός είναι, ότι η Τουρκία πρόσθεσε νέο θέμα στην ελληνοτουρκική διένεξη. Επωφελομένη από την πρόθεση της Ελλάδας να επανέλθει στο στατιστικό ΝΑΤΟ και με την απειλή, ότι θα ματαιώσει την επάνοδο κλονισμένης προς εδραίωση που διαδέχεται, αξιώνει όπως η επάνοδος συνδυασθεί με να καθορισμός του επιχειρησιακού ελέγχου στον θαλάσσιο χώρο του Αιγαίου, με τρόπο όμως που στην πραγματικότητα θα εμπεδωθεί η επωλυδιασπαστική πολιτική της. Η Ελλάδα, όπως είναι γνωστόν, απορρέει τις τουρκικές αξιώσεις και τ' όσον της επανένταξης παραμένει στάσιμη.

Και στο Κυπριακό, εξ άλλου, δεν σημειώθηκε καμία θετική πρόοδος. Η συνάντηση του Προέδρου Κυπριανού με τον Ρ. Νικητάς τον Μάιο απέδωσε ένα πρόγραμμα από 10 σημεία για τη λύση του Κυπριακού, αλλά η εφαρμογή του, ματαιώθηκε από την πρώτη μέρα εξ αιτίας των αξιώσεων του Ντεμιρέλ που οδηγούσαν σε διωκτική λύση του προβλήματος. Εκπότε η Κυπριακή ηγεσία, χάρη στη δραστηριότητα της, εξασφάλισε νέους διενδικήσεις για τη διαρκή λύση του προβλήματος, στη διάκριση της Κοινοπολιτείας στη Λουάκα, στη διάκριση των Αδεσμεύτων στην Αθήνα, καθώς και στη γενική συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών. Πρακτικά όμως αποτελέσματα δεν προέκυψαν ως την ώρα. Ο Ντεμιρέλ επωφελομένος από την κυβερνητική αλλαγή στην Ανκαρα επεχείρησε να προχωρήσει στην πραγματοποίηση του μόνιμου στόχου του, στην ανακήρυξη δηλαδή της ένωσης τουρκικής κατοχής της Κύπρου σε ανεξάρτητο Τουρκοκυπριακό κράτος, εμφοδισμένη όμως από τον Σ. Ντεμιρέλ.

Ληγοντας του έτους εναντιώνεται πρωτοβουλία του γενικού γραμματέως των Ηνωμένων Εθνών κ. Βαλνχάιμ για την επανένταξη του διωκτικού διαλόγου, η οποία όμως είναι άγνωστο αν πράγματι και τότε θα εκδηλωθεί.

STUDIO

ΤΗΛ 8619012

δυνεχίζουμε

ΓΙΑ 2^η ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΤΟ ΒΑΘΟΣ ΤΟΥ

ΟΥΡΑΝΟΥ ΕΙΝΑΙ

ΚΟΚΚΙΝΟ

ΚΑΙ ΤΑ ΔΥΟ ΜΕΡΗ

ΜΑΖΙ

Β ΜΕΡΟΣ 6,00

Α ΜΕΡΟΣ 8,20

Β ΜΕΡΟΣ 10,40

Αγγλικά ή Γαλλικά μέ το σύστημα Didacta.

Η εναλλαγή Meeting Room - Language Laboratory εξασφαλίζει, με το κατάλληλο Software, την ολοκληρωμένη εκμάθηση της ξένης γλώσσας.

Οι ασκήσεις σε όλα τα Levels γίνονται στα ειδικά Student's Workbooks.

Οι υποψήφιοι πρέπει να έχουν τις στοιχειώδεις γνώσεις της ξένης γλώσσας.

Ειδικά προγράμματα για Μαθητές (τουλάχιστον Γ' Γυμνασίου), σπουδαστές, εργαζόμενους, κλπ.

didacta

ΑΘΗΝΑ - ΠΕΙΡΑΙΑΣ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

